

Töötamiseks piisava pinna arvestamisel tuleb hinnata õhuruumi töötaja kohta

Silja Soon

töötervishoiu peaspetsialist

Töökeskonda kujundades tuleb tagada, et igal töötajal oleks piisavalt ruumi teha oma tööd tervist kahjustamata. Mil viisil aga tuleks välja selgitada, kui palju võib töötajaid ühes ruumis olla ning mida tuleks arvesse võtta inimeste tööruumidesse paigutamisel?

Tööinspektsiooni pöördus tööandja, kes tundis huvi, kas kolme kuvariga töötaja paigutamine ühte 25 ruutmeetri suurusesse kontorikabinetti, kus on olemas hea ventilatsioon, on seadustega kooskõlas. Muuhulgas tundis tööandja muret võimaliku väikesel pinnal koos töötamisega kaasneva psühholoogilise pinge pärast: keeruline on tööd korraldada nii, et kõigil oleks mugav, ühes ruumis koos töötamisega kaasneb mitme klaviatuuri klõbin, tuleb arvestada kõigi töötajate harjumustega jne.

Vabariigi Valitsuse 14. juuni 2007 määruse nr 176 „Töökohale esitatavad töötervishoiu ja tööohutuse nõuded“ § 3 lg 2 sätestab, et tööruumid peavad olema küllaldase kõrguse ja pindalaga, mis võimaldab töötajatel tervist kahjustamata oma tööd teha. Töötaja kohta peab tööruumis olema õhuruumi vähemalt 10 m³ (õhuruumi arvestamisel võetakse ruumi kõrgusest arvesse kuni 3,5 m).

Seega ei piisa ainult teadmisest, mitu ruutmeetrit on konkreetne tööruumi pindala, vaid hinnata tuleb ka kui kõrge ruum on, ehk arvestatakse õhuruumi hulka.

Näiteks, kui tööruum on 25 m² ja ruumi kõrgus on 2,8 m, siis õhuruumi on kokku 25x2,8 = 70 m³. Seega on õigusaktide kohaselt kolmele ruumisviibijale tagatud küllaldane õhuruum.

Arvutiga töötamist ja sellega seonduvat reguleerib veel Vabariigi Valitsuse 15. novembri 2000. aasta määrus nr 362 „Kuvariga töötamise töötervishoiu ja tööohutuse nõuded“, mis ei too küll töötajate arvule ja ruumi suurusele (õhuruumile) mingeid nõudeid, kuid kohustab tööandjat hindama töökeskkonna riske, võttes arvesse

Kontoritöökohtade kujundamisel tuleks lisaks töötaja kohta arvestatud õhuruumile arvesse võtta ka võimalikke vaimset ülekoormust tekitavaid ohutegureid.

Foto: Mihkel Maripuu / Postimees / Scanpix

töötamisel tekkida võivat füüsilist või vaimset ülekoormust (§ 3 lg 1 p 2).

Ruumi taustmüra – klaviatuuri kõbin, sagedased telefonihelinad, töötajate omavahelised vestlused – võib suurendada vaimset ülekoormust, mis segab keskendumist. Samuti on erinevad inimeste isiklikud harjumused ning mõned soovivad töötamiseks rohkem eraldatust kui teised. Probleemi olemasolul peab tööandja otsima lahendusi, kuidas töökeskkonna riske vältida või vähendada.

Loomulikult võiks tööandja konsulteerida selles osas töötajatega (Töötervishoiu ja tööohutuse seaduse § 12 lg 5), kuulata nende eelistusi ja luua selline töökeskkond, kus kõigil on võimalik oma tööülesandeid täita ennast liigset füüsiliselt või psüühiliselt koormamata.